

Rónai Mihályné 2 Éves Korában

A képen én vagyok két évesen.

Szüleim esküvője után két évvel született a bátyám 1902-ben. Ezután tizenhárom évig nem volt másik gyerek. 1915-ben született a nővérem, igazi szenzáció volt, egy lány ennyi idő után. A következő szenzáció pedig én voltam 1917-ben. Károly király alattvalója vagyok. Papa már majdnem ötven éves volt, nekem mindig nagyon öregnek tűnt, és féltem, hogy meghal.

Két első emlékem van -- de az a furcsa, hogy mind a kettő színemlék. Ez különleges, nem, hogy két színemlék? Pedig arról szó sem volt húszéves koromig, hogy én festő leszek.

Az első az, hogy a papáék minden februárban elmentek a tavasz elébe a Riviérára. Menton [Franciaország] volt a kedvenc helyük, mindig odamentek, és engem persze otthon hagytak, bölcsőben, dadával. Nénikének hívták a dadát, akit imádtam. És küldözgették a szép kék lapokat. Kék ég, kék tenger, és én tomboltam, hogy engem otthon hagytak. Látom magam előtt az egész jelenetet.

A másik emlékem az -- akkor kétéves voltam, ezt nem nehéz kiszámítani, mert az egész város vörös volt --, hogy a bátyámmal és a nővéremmel kimentünk az Andrássy útra. A Munkácsy utcából, ahol laktunk, öt háznyira volt. Nővéremnek, Juditnak és nekem is piros jambósapkáink volt. És minden piros volt, piros zászlók, csupa piros, piros. Nem tudtam persze, miért. Előttem van az egész látvány.

Nem furcsa, hogy kékre meg pirosra emlékszem? Nagyon furcsának tartom. Ebből az időből van ez a fotó. Látszik, milyen jól ápolt, jól tartott gyerek voltam. Kis gusztusos.